

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е №852

29.07.2014 г., гр. Бургас

БУРГАСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, ПЪРВО ГРАЖДАНСКО отделение в открито съдебно заседание на втори юли две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВАН ВОДЕНИЧАРОВ

При секретаря Ж. Граматикова, като разгледа докладваното от съдията тд № 610 по описа за 2012 г. и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 692, ал.2, вр. чл. 690, ал.1 от ТЗ.

На 22 март 2013 г. синдикът на „АМР Инвест“ АД, ЕИК 200764911 е обнародвал списък по чл. 686 /1/, т.1 от ТЗ на приетите и неприетите вземания на кредитори на дружеството, предявени в срока по чл. 685 /1/1 от ТЗ по партидата на посоченото дружество в Търговския регистър при Агенция по вписванията.

На 20 май 2013 г. синдикът на „АМР Инвест“ АД, ЕИК 200764911 е обнародвал допълнителен списък по чл. 686 /1/, т.1 от ТЗ на приетите и неприетите вземания на кредитори на дружеството, предявени в срока по чл. 685 /1/1 от ТЗ по партидата на посоченото дружество в Търговския регистър при Агенция по вписванията.

В 7-дневния срок по чл. 690, ал.1 от ТЗ след обнародване на първия списък са постъпили възражения против приети и неприети вземания от синдика на „АМР Инвест“ АД, както следва:

ВЪЗРАЖЕНИЯ СРЕЩУ ПРИЕТИ ВЗЕМАНИЯ :

1. Възражение вх. № 5198/28.03.2013 г. на длъжника „АМР Инвест“ АД против прието вземане на **Николаос Ставрос Ерфесоглу**. Вземането на Николаос Ставрос Евфесоглу, гражданин на Република Гърция е предявено пред Окръжен съд Бургас с вх. № 2158/08.02.2013 г. и е за сумата 48895,75 лв., представляващи дължима сума по договор за заем. Вземането е прието от синдика изцяло.

Вземането е предявено в срока по чл. 685 /1/ ТЗ.

Възражението на длъжника е депозирано в срока по чл. 690 /1/ ТЗ и се явява допустимо.

Възразилият длъжник чрез изпълнителния си директор Мариела Христова поддържа доводи, че към предявеното вземане не се прилагат документи доказващи предоставянето на сумата на заема и доколкото същия се явява реален договор, няма данни дали кредиторът Николаос Ставрос Евфесоглу е изправна страна по договора. Доколкото се представя платежен документ на гръцки език без

приложен превод, се навежда довод, че съгласно чл. 185 от ГПК същия следва да е придружен с точен превод на български език.

Синдикът в писмено становище по делото, представено по реда на чл. 690 /2/ от ТЗ, както и последващо становище, предоставено след приключване на устните състезания, оспорва възражението и поддържа изготвения списък, като излага довод, че вземането е отразено в счетоводството на длъжника и е предявено в същия размер.

Възразилият длъжник не изпраща процесуален представител в о.с.з.

Съдът като съобрази становищата на страните и доказателствата по делото във връзка с направеното възражение намира за установено следното:

Оспорва се приетото от синдика на „АМР Инвест“ АД вземане на Николаос Ставрос Евфесоглу произтичащо от договор за заем без посочена дата на сключване на договора. Към предявяването кредиторът е приложил договор за заем на български език, договор на английски език между същите страни за заем, като и в двата договора е записана сумата от 25 000 евро, два документа на гръцки език, в които се разбира само изписани на латиница номер на сметка в Първа инвестиционна банка, името на Троян Плаза и сумата от 12500 евро, както и датата на документа. Останалата част от документите е на гръцки език и е неразбираема за съда. Приложено е и извлечение от счетоводна сметка на „Троян плаза“ АД към 15.10.2012 г. подписано неизвестно от кого, в което по сметка 499 /други кредитори/ е заведен кредитор „николаос“ със сумата 48 895,76 лв., която с разлика от 1 ст. отговаря на предявеното и прието от синдика вземане. Нито един от представените документи не е оспорен от длъжника. Документите са заверени с подпис, подобен на подписа на молителя и печат с текст „вярно с оригинала“. По делото е установено, че длъжникът „АМР Инвест“ АД е придобил чрез договор, сключен на основание чл. 15 от ТЗ търговското предприятие на „Троян плаза“ АД като съвкупност от права, задължения и фактически отношения на 28.11.2011 г., т.е. 11 месеца преди датата на представеното извлечение от счетоводна сметка. Съдът намира представените документи на гръцки и английски езици за неотнормирани към спора, доколкото към тях не са представени заверени и легализирани преводи. Доколкото е представен договор за заем, без дата, но между страните Евфесоглу и „Троян плаза“ АД, чийто правопремник е „АМР Ивест“ АД, съдът приема, че е налице доказана облигационна връзка между страните, като фактът на отпускането на заема не е доказан, но може да се направи основателно предположение, че сумата е отпусната въз основа на представения и неоспорен документ за счетоводен запис и съответствието му с данните по счетоводството на длъжника. Доколкото според ТЗ, чл. 55 /1/ ТЗ записите в търговските счетоводни книги, когато същите са редовно водени, могат да се приемат като доказателство за наличие на сделки между търговците, съдът приема, че действително е налице отпуснат заем от кредитора. Във възражението си длъжникът не оспорва наличието на такъв запис в счетоводството си, нито твърди, че заемът не е бил отпускан или е погасен, а се позовава само на липсата на преводи на представените на чужд език документи. При преценка на твърденията на страните и представените

доказателства, съдът преценява, че това възражение се явява недоказано и неоснователно и вземането следва да остане в списъка на приетите вземания.

2. Възражение вх. № 5199/28.03.2013 г. на *кредитора „Троян Плаза“ АД гр. Троян* против прието вземане на *„Евролийз Ауто“ ЕАД София*; Вземането на „Евролийз Ауто“ ЕАД, София, е предявено и прието за сумата от 28525,03 лв., представляваща неплатени суми по договор за лизинг – вноски, застрахователни вноски, неустойки, застраховки, данъци, комуникационни услуги и загуба от реализацията на актива на вторичния пазар; вземането е предявено пред Окръжен съд Бургас с вх. № 18197/19.12.2012 г

Вземането е предявено в срока по чл. 685 /1/ ТЗ.

Възражението на длъжника е депозирано в срока по чл. 690 /1/ ТЗ и се явява допустимо.

Възразилият кредитор представляван от изпълнителния си директор Мариела Христова чрез процесуалния пълномощник адв. Ивайло Пазвански от АК Благоевград, твърди, че към предявеното вземане не се прилагат документи доказващи вземането, няма доказателства за периода на претендираните неустойки и плащания на данъци, а обезщетението за загуба от реализацията на вторичния пазар няма основание в договора и противоречи на добрите нрави. Изтъкват се като аргумент и разлики в счетоводното отразяване на това задължение в търговските книги на длъжника и претенцията на кредитора. В съдебно заседание възразилият кредитор чрез процесуалния си представител адв. Ивайло Пазвански поддържа направеното възражение. Не сочи други доказателства и не оспорва представените. Не е оспорил изготвените и приети по делото съдебно-технически (основна и допълнителна експертиза).

Синдикът в писменото становище по делото, представено по реда на чл . 690 /2/ от ТЗ, както и последващо становище, предоставено след приключване на устните състезания, оспорва частично възражението и поддържа изготвения списък, като признава, че същото е частично основателно. Навежда доводи, че за всяко отделно перо в предявяването има приложени документи. На това основание е приел предявяването. В съдебно заседание е направил искане за назначаване на съдебно-техническа експертиза, допусната от съда с предмет и задачи подробно формулирани в определението за допускане и назначаване на същата. С оглед доказателствата по делото е променил становището си и предлага да се уважи възражението относно приетото вземане за неустойки и за претърпени вреди от реализацията на лизингованата вещ на вторичния пазар.

Съдът като съобрази становищата на страните и доказателствата по делото във връзка с направеното възражение намира за установено следното:

Оспорва се частично вземането на *„Евролийз Ауто“ ЕАД София*, предявено и прието за сумата от 28525,03 лв., от която сума не се оспорва сумата 6210,40 лв. неизплатени вноски по договор за финансов лизинг, а се оспорва частта от вземането в общ размер 22314,63 лв., представляваща неплатени суми по договор за лизинг – застрахователни вноски, неустойки, застраховки, данъци,

комуникационни услуги и загуба от реализацията на актива на вторичния пазар. За доказване на вземането са представени и не са оспорени по делото : договор за финансов лизинг № 01006879/01/07.10.2008 г., погасителен план, приемо-предавателен протокол, общи условия, свидетелство за регистрация на МПС № 001152839, уведомление за прекратяване на договора за лизинг, извлечение от търговските книги – счетоводна справка, извлечение от опис за платени данъци и платежни нареждания, копия от застраховагтелна полица № 00500015021635, платежно нареждане и опис на пплатени застраховки, мемориален ордер за завеждане на актив с № 2818662/03.12.2009 г., договор за финансов лизинг № 01000501/002/07.10.2001 г. , мемориален ордер по посочения договор за лизинг, справка, фактура и нареждане за плащане за абонаментна такса за GPS, договор за покупко-продажба на търговско предприятие между „Троян Плаза” АД и „Амр Инвест” АД; решение на СГС № 12/12.12.2006 г. на СГС ФО по ф.д. 8826/2004 и фактури описани в молбата. Съдът намира за частично основателно оплакването във възражението, че в молбата за предявяване на вземането не са конкретизирани отделните пера, по които се претендира вземането, и че не са посочени периоди на дължимост на периодичните вноски. На стр. 3 и 4 от заявлението, точка 2, са посочени конкретно периодите, за които е начислена неустойката в размер на 5290,08 лв. по чл. 2.11. от договора за лизинг. Отделно са представени и издадени фактури от „Евролийз ауто” ЕАД за дължимата неустойка. При опит същите да се засекат обаче, се оказва, че има разминаване в цифрите и действително е трудно сумите и периодите да бъдат съотнесени. Съдът не може да изследва счетоводната материя и да изчислява неустойките върху всяка отделна вноска, за периода на забавянето ѝ. За доказването на тази си претенция кредиторът „Евролийз ауто” ЕАД разполагаше с процесуалната възможност да поиска да се назначи съдебно-счетоводна експертиза, което не беше сторено в хода на производството по чл. 692 ТЗ. Поради това съдът преценява възражението като основателно и изключва това вземане от списъка на приетите вземания.

По отношение на претендираната загуба от реализацията на вторичния пазар на лизингованата вещ в размер на 14204,36 лв, съдът намира, че същата е неоснователно претендирана и следва да се уважи възражението, като вземането да се изключи от списъка на приетите вземания. Не се открива нито в договора, нито в общите условия, представени и неоспорени по делото, задължение на лизингополучателя, кореспондиращо с тази претенция на лизингодателя. Синдикът е навел довод, че съгласно чл. 15.5. от общите условия, изправната страна по договора има правото да търси от неизправната страна обезщетение за вредите, за размера надвишаващ стойността на заплатените неустойки. Това означава, че при всяко положение, от размера на причинение вреди следва да се намали размера на претендираната неустойка, иначе се получава неоснователно обогатяване на изправната страна, което е недопустимо. В предявяването на вземането лизингодателят не посочва вида на вредата, която е претърпял от прекратяването на договора. В случай, че се търси репарирание на преките вреди от неизпълнението, тогава са в сила разсъжденията от предишното изречение, според

които трябва да се вземе предвид дължимата неустойка и тогава да се прецизира точно размера на вредата, доколкото такава се докаже. Вредата трябва да следва от противоправното или провитното и адоговора поведение на едната страна, за да може да се претендира вреда за изправната страна. В случая лизингополучателят ползва една вещ за периода на лизинговия договор или за по-кратък период, като при прекъсване на плащането на лизинговите вноски лизингодателят може да развали договора, да получи вещта и да търси неустойка за забавянето на вноските, както и репарирание на евентуално причинените на вещта вреди. В случая договорът е развален от Лизингодателя, вещта е получена и реализирана на вторичния пазар. В настоящият случай по-скоро се касае до претенция за репарирание на загубите от пропуснати ползи, доколкото лизингодателят не е реализирал печалбата, която е предвиждал да получи в резултат на договора с лизингополучателя. В този случай, следва да се има предвид, че и двете страни са търговци, като за лизингодателя е основен предмет на дейност сключването на договори за лизинг на движими вещи – автомобили и би следвало същия да е преценил достатъчно добре поетия от него търговски риск от обезценяването на отдавания по лизингов договор актив, за да калкулира в изчисленията си и бъдещия спад на цената на този актив. Съгласно договора и закона не влиза в задълженията на лизингодателя да осигури предполагаемата печалба на лизингодателя от сключения договор, нито става въпрос за продажба на вещ при условията на разсрочено плащане, за да може да се претендира обезщетение за пропуснатите ползи от лизингов договор. Да приемем обратното, би означавало да се признае правото на всяка от страните да получи максималната възможна престация по договора, което противоречи на същността на договора за лизинг. Правната същност на вноските по този договор, не е нито вноски по договор за продажба, нито по договор за наем, защото възможността за придобиване е опция, а не задължение на страните, като лизингополучателят рискува да заплати почти изцяло пълната стойност на закупената вещ и поради невъзможност да заплати последната вноска, да не може да я придобие, а рискът на лизингодателя е да не успее да получи предполагаемата лизингова цена за целия период на лизинга, а вместо пълната цена да получи вещта обратно, с възможност същата да е обезценена със стойност надвишаваща заплатените лизингови вноски. Предвид изложеното, съдът преценява направеното възражение за основателно и изключва това вземане от списъка на приетите вземания.

3. Възражение вх. № 5201/28.03.2013 г. на длъжника „АМР Инвест” АД против прието вземане на **НАП**; Вземането на НАП, е предявено и прието за сумата от 49425.87 лв., представляваща данъчни задължения по ДДС по 2 бр. справки-декларации по ДДС и 14 бр. декларации обр. 6, установяващи задължителни осигурителни вноски по КСО.

Вземането е предявено пред Окръжен съд Бургас с вх. № 499/11.01.2013 г. и е предявено в срока по чл.685/1/ТЗ.

Възражението на длъжника е депозирано в срока по чл. 690 /1/ ТЗ и се явява допустимо.

Възразилият кредитор представляван от изпълнителния си директор Мариела Христова, оспорва вземанията предвид факта, че няма данни същите да са установени с влязъл в сила акт за установяване на публичноправно задължение, като не става ясно за кой период са възникнали същите. Изтъкват се съображения, че са водени разговори за разсрочване на тези публични задължения. При разглеждане на възражението, НАП не изразява становище и не изпраща представител.

Синдикът в писменото становище по делото, представено по реда на чл. 690 /2/ от ТЗ, както и в последващото си становище, оспорва възражението и поддържа изцяло съставения от него списък в тази му част.

Съдът като съобрази становищата на страните и доказателствата по делото във връзка с направеното възражение намира за установено следното:

С предявяване на вземане с вх. № 499/11.01.2013 г., НАП е предявил публични вземания произтичащи от неплатен данък добавена стойност и неплатени осигурителни вноски. Синдикът е приел изцяло вземането. Към предявяването са приложени справките-декларации, които се изходящи от длъжника и не са оспорени от него нито във възражението, нито в съдебно заседание. Съгласно разпоредбите на КСО и ЗДДС вноските стават дължими с подаването на посочените справки, като има предвидени възможности за коригирането им при подаване на грешни данни. В случая не се твърди такова нещо, като съдът приема, че с подаването на въпросните справки длъжникът сам е установил размера на дължимите от него публични вземания. При представяне на справките НАП е спазил изискването на чл. 184 от ГПК за представяне на електронен документ, като справките са заверени и носят името и длъжността на лицето, което ги е разпечатало от електронната система на НАП, като е посочен и входящият номер на подаването им по електронен път от длъжника. При всяко положение подаването на същите по електронен път се реализира с електронен подпис и в случая няма спор за авторството на справките, за истинността на съдържанието им или за установените с тях задължения. Към предявяването на НАП има приложена справка за общия размер на задължението с разбивка по видове задължения и размер на претендираната лихва. Предвид горното и липсата на оспорване от страна на длъжника на размера на публичните задължения, съдът приема задълженията за доказани по размер и основание. Относно възражението за липса на акт за установяване на публичните задължения, съдът преценява, че такъв не е безусловно необходим при установяването на задълженията пред съда по несъстоятелността. Твърденията за водени разговори за разсрочване на дълга са ирелевантни, тъй като не се твърди наличието на споразумение за разсрочване, а водените разговори не представляват основание за изключване от списъка на тези вземания.

При преценка на твърденията на страните и представените доказателства, съдът преценява, че и това възражение се явява недоказано и неоснователно и следва да се отхвърли.

2. Възражение вх. № 5199/28.03.2013 г. от „Уникредит Булбанк“ АД против неприемане на предявените от тях вземания. Вземанията на „Уникредит Булбанк“ АД, са предявени като в първия съставен от него списък. Синдикът е разгледал и отхвърлил само първото вземане в размер на 803261,56 лв., произтичащо от договор за банков кредит № 002/23.06.2005 г. между „Уникредит Булбанк“ АД и „Риск Инвестментс“ ЕООД. Второто предявено вземане не е разгледано в първия списък, като синдикът е докладвал, че поради пропуск да получи вземането, от деловодството не го е разгледал и поради това е съставил втори списък, в който е включил вземането като неприето. Вторият списък е обнародван в Търговския регистър при Агенция по вписванията на 20.05.2013 г.

Вземанията са предявени пред Окръжен съд Бургас с вх. № 418/10.01.2013 г. и вх. № 419/10.01.2013 г.

Вземанията са предявени в срока по чл. 685 /1/ ТЗ.

Възражението на длъжника е депозирано в срока по чл. 690 /1/ ТЗ и се явява допустимо по отношение на първото предявено и неприето вземане.

Кредиторът „Уникредит Булбанк“ възразява против неприемането на вземането, като излага съображения, че е кредитор на трето лице, но тъй като върху недвижим имот, част от масата на несъстоятелността има наложена ипотека, за длъжника съществува задължението да претърпи изпълнение върху ипотекирания имот, което задължение на основание чл. 617 /2/ от ТЗ, следва да оцени по пазарната му стойност към датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност и да се приеме като вземане против длъжника. Синдикът е трябвало да назначи оценка на ипотекирания актив и по тази цена да приеме вземането на „Уникредит Булбанк“ АД в списъка на притите вземания. Излага аргументи, че приемането на ипотекарния кредитор на трето лице като кредитор на масата на несъстоятелността дава по-добра защита на останалите кредитори в процедурата по приемане и оспорване на вземанията, както и при евентуално разглеждане и приемане на оздравителен план.

Синдикът в писменото становище по делото, представено по реда на чл. 690 /2/ от ТЗ, както и в последващото си становище, оспорва възражението и поддържа изцяло съставения от него списък в тази му част. Развива теза, че вземането е против трето лице, а в настоящето производство правата на този кредитор на третото лице се гарантират от чл. 717н от ТЗ, но не може да се приеме носителят на ипотекарното право като кредитор, поради липсата на каквото и да е търговско или друго правоотношение с длъжника. Развива съображения, че при приемането на такъв кредитор с оглед на бъдещи оздравителни планове /което е аргумент от възражението/, може да се злоупотреби с възможността за редукция на вземането на обезпечените кредитори и оттам наистина да се наруши интереса на носителя на ипотечното право. Посочва, че против списъка, с който не се приема второто

вземане, не е подадено възражение, а първото възражение е преждевременно подадено по отношение на втория списък.

В съдебно заседание кредиторът не изпраща представител и няма искания за представяне на доказателства. Синдикът не прави искания за доказателства.

Съдът като съобрази становищата на страните и доказателствата по делото във връзка с направеното възражение намира за установено следното:

С предявяне на вземане с вх. № 418/10.01.2013г. и № 419/10.01.2013г. „Уникредит Булбанк“ АД е предявил вземане произтичащо от договори за кредит с „Риск инвестмънтс“ ЕООД и „Балкан плаза“ АД. По договора за кредит е дадено обезпечение от трето лице, имащо правното положение на ипотекарен и реален длъжник – „Балкан Плаза“ АД, който е учредил две ипотeki върху имот на дружеството, представляващ хотелски комплекс в гр. Троян, подробно описан в актовете на ипотеките. Твърди се, че ипотекирания хотелски комплекс впоследствие е станал собственост на длъжника. Не се твърди правна връзка между длъжника по кредита и длъжника в производството по несъстоятелност. Съдът, след като извърши служебна проверка на Търговския регистър и по данни в становищата и докладите на синдика, установи, че действително хотелски комплекс в гр. Троян, включен в масата на несъстоятелността на „АМР Инвест“ АД, е апортиран в имуществото на „Троян плаза“ АД при учредяването му през 2007 г. по ф.д. 116/2007 г. на Фирмено отделение на Окръжен съд Ловеч, а през 2011г. е преминал чрез договор за продажба на търговско предприятие в „АМР Инвест“ АД, вписан в Търговския регистър на 4 декември 2011 г. Представени са договори за кредит, документи, доказващи вземането на банката срещу длъжниците по кредита, договори за кредит, споразумения, договорни ипотeki – 2 бр., извлечение от счетоводни книги на банката и документи удостоверяващи правосубектността и представителната власт на кредитора.

При липсата на облигационни и търговски отношения между длъжниците по кредита и длъжника по настоящото дело, съдът приема, че не може „Уникредит Булбанк“ АД да бъде включен в списъка на приетите вземания. Тълкуването на чл. 617 /2/ от ТЗ не дава основание да се вмени на синдика задължение да оценява стойността на обезпеченията, учредени върху вещите от масата на несъстоятелността и да приема вземания на тази база. За да се приеме вземане в производството по несъстоятелност, следва същото да има всички характеристики на едно търговско, облигационно, публично или частно държавно или трудовоправно вземане, или такова от непозволено увреждане. Правото на кредитора да се удовлетвори от продажбата на ипотекирания имот действително отговаря на задължението на ипотекарния длъжник да изтърпи това намаляване на патримониума му, но това задължение не може да се остойности в производството по несъстоятелност и да се включи като прието вземане. Това е така, защото това право кореспондира и със задължението на кредиторите на ипотекарния длъжник да се съобразят с това намаляване на масата на несъстоятелността, от което се намаляват възможностите им за обезпечение, съобразно прилагането на чл. 717н от

ТЗ. Ако възприемем обратната логика, означава да приемем, че и тези кредитори имат задължение към ипотечарния кредитор, което е очевидно тълкувание на закона **contra lege**. Както правилно отбелязва възразият кредитор, практиката на съдилищата е, да не се приемат такива вземания.

Воден от горното съдът намира възражението против неприемането вземане предявено с вх. № 418/10.01.2013г. за неоснователно.

По второто предявено вземане с вх. № 419/10.01.2013г. съдът приема, че синдикът се е произнесъл със списък публикуван в ТР на 20 май 2013 г. и против него няма постъпило възражение в 7-дневния законов срок по чл. 690 от ТЗ. Доколкото има възражение в цитираното по-горе възражение против първия списък и против неприемането на второто предявено вземане, съдът счита същото за преждевременно подадено, поради което следва същото да бъде оставено без разглеждане. При липса на възражение против този списък, съдът намира, че същия следва да бъде одобрен без внасяне на промени в него.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 692 от ТЗ съдът

О П Р Е Д Е Л И

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 5198/28.03.2013 г. на длъжника „АМР Инвест“ АД против прието вземане на Николаос Ставрос Ерфесоглу.

ИЗКЛЮЧВА от списъка на приетите вземания на кредитори на „АМР Инвест“ АД ЕИК 200764911 по чл. 686, ал.1, т.3 от ТЗ обявен на 22.03.2013 г. в Търговския регистър **вземането** на „Евролийз Ауто“ ЕАД София за загуба от реализацията на вторичния пазар в размер на 14204,36 лв. и вземане за неустойка в размер на 5290,08 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 5199/28.03.2013 г. на кредитора „Троян Плаза“ АД гр. Троян против прието вземане на „Евролийз Ауто“ ЕАД София за вземанията за данък МПС – 793,41 лв., застрахователни вноски – 1471,78 лв. и абонамент за GPS – 555 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 5201/28.03.2013 г. на длъжника „АМР Инвест“ АД против прието вземане на **НАП**;

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 5199/28.03.2013 г. от „Уникредит Булбанк“ АД в частта му против неприемане на предявеното с вх. № 418/10.01.2013г. вземане.

ОДОБРЯВА списъка на приети и неприети предявени вземания на кредитори на „АМР Инвест“ АД ЕИК 200764911 по чл. 686, ал.1, т.3 от ТЗ обявен на 22.03.2013 г. в Търговския регистър в останалата му част съобразно направените корекции.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ възражение вх. № 5199/28.03.2013 г. от „Уникредит Булбанк“ АД в частта му против неприемане на предявеното с вх. № 419/10.01.2013г. вземане.

ОДОБРЯВА списъка на приети и неприети предявени вземания на кредитори на „АМР Инвест“ АД ЕИК 200764911 по чл. 686, ал.1, т.3 от ТЗ обявен на 20.05.2013 г. в Търговския регистър.

СВИКВА СЪБРАНИЕ НА КРЕДИТОРИТЕ на „АМР Инвест“ АД ЕИК 200764911 на осн. чл. 674 /2/ от ТЗ, което ще се проведе на **10.09.2014 г. от 10. 00 часа** в сградата на съдебната палата в гр. Бургас с дневен ред по чл. 677, т.8 от ТЗ – 1/определяне реда и начина на осребряване на имуществото на длъжника, 2/метода и условията на оценка на имуществото, 3/избора на оценители и определяне на възнаграждението им.

Определението е окончателно.

Определението да се впише в книгата по чл. 634в, ал.1 от ТЗ.

Определението да се изпрати на Агенцията по вписванията за незабавно вписване в Търговския регистър.

След изтичане на един месец от датата на обнародване на настоящото определение и на осн. чл. 710, от ТЗ вр. чл. 698, ал.1 от ТЗ делото да се докладва на съдията по несъстоятелността за постановяване на решение по чл. 710 и сл. от ТЗ, ако не бъде предложен план за оздравяване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: (и)

Вярно с оригинала

30.04.14 г. Секретар:

